

ניסיון לשחזור אותו היום בו צולמה התמונה

אולם בבית החולים הנסן. השנה 1900? **מתי צולמה?**
קשתות ועמודים מיטות ברזל, כריות ושמיכות מחופות על הקיר תלויות מגבות.
שידות עץ חום כהה.

בא צלם וצילם את החולים. מי היה הצלם, מאיפה הוא בא, למה צילם, האם הם הסכימו להצטלם מרצונם?
הם ישובים על מיטותיהם קפואים מביטים למצלמה. מביטים בו בצלם
כבמושיע שייקח את צלמם את דמותם וע"י כך יוציאם מחשיכה לאור. ואכן בשל
הצלם הזה נוציא אותם עכשיו יותר ממאה שנים אחרי אותו בוקר בו התרחשו
הדברים לאור.

מי היו החולים?

מי היו המצורעים? אנשים שנודו ונדחו ע"י החברה. הושפלו עד עפר, נחשבו
טמאים הכי טמאים. הטמא הוא גם הקדוש לא? לולי הגיעו לכאן נועדו לקבץ
נדבות מחוץ לחומות העיר. אולי התגוררו קודם בבקתות חימר ליד כפר
הסילוואן. הם משכבות שונות של האוכלוסייה, עשירים ועניים, מוסלמים יהודים
ונוצרים. המחלה אין לה העדפות, היא לא מתחשבת בדת או במעמד חברתי..

לבוש: עליבות ועוני צעיפים נראה לי שדי קר להם. נעליים עם חרטומים זקורים
כנראה כך נראו הנעליים שלבשו אז - בארץ. רגליים יחפות. הנערה והעלם הם
הדמויות שתופסות אותי בהם אני רוצה להתרכז. הוא, עלם חמודות רחב
כתפיים, שפתיים חושניות. לא פגוע פיזית. היא נערה קטנה נראית גם זקנה.
מיטה ליד מיטה. האם הם נאספו שם גברים ונשים יחד בגלל הצלם או אולי
לא?

גברים ונשים ישנו באותו חדר! לא יכול להיות...

האחות הגרמניה מחזיקה חבילת תחבושות. שביס המעומלן היא הדמות
היחידה שלא מביטה אל המצלמה. דמות הגמד המעוות לידה..... עוד מיטות
עוד שידות מגבות לבנות תלויות על הקיר. כמה כלי מתכת כד חרס למים קרים.
באיזה שפה היא דברה עם החולים?